

Psychopathie, Agenda 2030 en NWO versus Samenlevingen in Balans

door Marja de Vries, 13 maart 2018



Als ons leven in lijn is met de universele wetmatigheden, functioneert het optimaal, komt het overeen met wie we in essentie zijn, is het in balans en harmonie met het grotere geheel en draagt het bij aan het welzijn van alle mensen en de Natuur.

'Samenlevingen in Balans' is de term waarmee ik verwijs naar samenlevingen waarvoor geldt dat inzicht in de werking van de universele wetmatigheden een inherent onderdeel is van alle aspecten van de cultuur.

Waar blijft het derde boek?

Inmiddels heb ik veel onderzoek gedaan naar bronnen over vormen van organisatie in ['Samenlevingen in Balans'](#) en zou ik op basis daarvan nu met het schrijven van de tekst van mijn derde boek kunnen beginnen. De afgelopen tijd zijn er echter een paar dingen mijn pad gekruist, die eerst mijn aandacht vroegen. Eén daarvan had te maken met een persoonlijke ervaring, waar ik prioriteit aan heb gegeven en het andere ligt in het verlengde van wat ik in mijn [nieuwsbrief van januari 2018](#) al aankaarte: bij het onderzoek voor het schrijven van mijn derde boek ben ik gestuit op iets wat we een beerput zouden kunnen noemen.

Een belangrijk onderdeel van die beerput is het bestaan van een ingrijpend plan van de Verenigde Naties: Agenda 2030. Hoewel het heel wat tijd kostte om me in dit plan te verdiepen, kon ik daar in feite niet om heen. Op het eerste gezicht ziet dat plan er weliswaar heel mooi uit en men gebruikt voor een deel zelfs dezelfde woorden als ik, echter bij nader inzien streeft dit plan naar het totaal tegenovergestelde als waar ik me voor inspan... Daarover straks veel meer in dit artikel.

Dat wat verborgen was komt nu naar het oppervlak

Beide zaken – zowel mijn persoonlijke ervaring als dit wereldwijde Actie Plan onder de naam Agenda 2030 - lijken er op te wijzen dat we ons meer dan ooit in een tijd bevinden waarin dat wat lange tijd verborgen was, nu naar het oppervlak aan het komen is. Dat kan enorm schrikken betekenen, want de realiteit kan er heel anders uitzien dan we ons lange tijd hadden voorgesteld. Het kan zowel de vraag oproepen of dat wat naar bovenkomt wel echt waar is als de vraag of dat wat we lange tijd voor waar hebben aangenomen bij nader inzien wel echt waar is.

Daarom is de vaardigheid om onafhankelijk te kunnen nadenken en te kunnen vertrouwen onze innerlijke autoriteit in mijn visie op dit moment belangrijker dan ooit, zodat we allemaal – ieder van ons – op basis van eigen onderzoek tot eigen conclusies kunnen komen over wat wel en niet waar is. Ik heb ontdekt dat in de internationale 'Truth movement' het motto hiervoor is 'educate yourself' (er is zelfs een indrukwekkende website met die naam: ['educate yourself'](#)). Kortom, geloof niet zomaar wat ik hier schrijf, maar kijk zelf wat je met dat wat ik hier deel zou willen doen.

Ik deel deze informatie niet om bang te maken, maar juist omdat we het in ons voordeel kunnen

gebruiken. Ik hoop dat al deze informatie helpt bij een groter onderscheidingsvermogen bij alles wat we lezen, horen en zien, zowel in de mainstreammedia (MSM) als in de alternatieve media. Het goede bericht is, dat het aan de oppervlakte komen van dat wat verborgen was, een voorwaarde is om het vervolgens te kunnen helen en transformeren. Ook dat geldt zowel op het persoonlijk vlak als wat de situatie in de wereld betreft. In diezelfde volgorde, zal ik eerst heel kort iets delen over die persoonlijke ervaring en daarna meer over het grotere verband.

Op het persoonlijk vlak

De afgelopen jaren ben ik via mijn werk heel geleidelijk verweekt geraakt in een situatie, die ik steeds meer als 'niet helemaal kloppend' ervoer. Lange tijd koos ik echter voor het voordeel van de twijfel, vooral ook omdat het me niet lukte om precies de vinger te leggen op wat het dan was, dat er mogelijk niet klopte. Wat tenslotte mijn ogen opende voor wat er gaande was, was mijn kennismaking met het verschijnsel van psychopathie.

Wat is psychopathie?

Ik had geen helder beeld van wat psychopathie is totdat ik het boek van Jan Storms, 'Destructieve Relaties op de schop – psychopathie herkennen en hanteren' (2010) las. Hij beschrijft het verschijnsel psychopathie op een zeer genuanceerde wijze. Wat Jan Storms benadrukt is dat, terwijl de extreme gevallen van psychopathie weliswaar vrij zeldzaam zijn, de minder extreme vormen van psychopathie relatief veel voorkomen, maar vaak niet worden herkend. Bovendien wordt het vaak sterk onderschat.

Kenmerken van psychopaten

Het hoofdkenmerk van psychopathie is een ernstige stoornis van het geweten en de afwezigheid van het gevoel van schuld. Dat betekent dat bij psychopaten het innerlijke kompas, dat vooral belangrijk is bij het vormgeven van (empathische) relaties niet of nauwelijks werkt. Omdat psychopaten geen verbinding hebben met hun eigen kern en met hun ziel, hebben ze als gevolg daarvan ook een gebrek aan inlevingsvermogen. In vele gevallen zijn psychopaten er op uit om macht te verwerven over andere mensen. Vaak slagen zij daarin.

Maskers

Waarom we echter vaak niet herkennen dat we te maken hebben met psychopathie, is omdat het in de meeste gevallen schuil gaat achter een voorkomen van psychische gezondheid, redelijkheid, goedheid, superioriteit of menslievendheid. Het lukt psychopaten vaak om zich mooier voor te doen dan ze zijn, omdat ze vaak gebruik maken van positief overkomende 'maskers' om daarachter andere, minder positieve aspecten van zichzelf te verbergen.

Taalgebruik

Een andere truc die psychopaten vaak gebruiken is verhullend en verwarrend taalgebruik. Ze bedienen zich vaak van vage formuleringen die voor meerdere uitleg vatbaar zijn, van dubbelzinnig taalgebruik en keren soms zelfs de betekenis van woorden om. Zo wordt taal op een meer of minder subtiele manier gebruikt om te misleiden.

Een nog niet volledig geheeld trauma als zwakke plek

Omdat psychopaten als het ware een gat in zichzelf hebben, willen ze controle en macht hebben. Vaak hebben ze een fijne neus voor de zwakke plekken van hun 'prooi'. Zo'n zwakke plek kan bijvoorbeeld een nog niet volledig geheeld trauma zijn. Via een heel repertoire aan geraffineerde trucs - zoals subtiele verleiding, mooi klinkende woorden, (gedeeltelijke) geheimhouding, dubbele agenda's, misleiding, liegen, manipuleren tot en met koude, berekenende slimheid - lokken ze hun 'prooi' langzaam maar zeker in een soort val, of in ieder geval in een situatie die een heel stuk minder aangenaam blijkt. Eenmaal in die situatie vraagt het slachtoffer zich vervolgens af: Maar hoe ben ik hier in verzeild geraakt? (zie voor een [interview](#) met Jan Storms, en voor een lezing die hij 5 jaar geleden in Groningen gaf, zie [Deel 1](#) en [Deel 2](#))

Helen

Toen het eindelijk tot me doordrong dat ik in zo'n soort situatie verzeild was geraakt, was dat allereerst een enorme desillusie die heftige emoties in mij opriep, omdat ik moest erkennen dat de

werkelijke realiteit achter het mooie masker er zo heel anders uitzag... Tegelijkertijd was de positieve kant hiervan dat ik me door deze ervaring bewust werd van de aanwezigheid van een nog niet volledig geheeld trauma in mij. Hoewel ik inmiddels heel veel helingswerk heb gedaan, bracht deze ervaring iets naar boven waarvan ik het bestaan niet kende. Maar nu het eenmaal aan het oppervlak was gekomen, werd het mogelijk om ook dat stukje in mij te helen.

“To good to be true”

Na die heling voelde ik me niet alleen innerlijk nog sterker, maar ook mijn blik was opgeklaard en verruimd, waardoor ik nu vrij makkelijk door het masker heen kon kijken en kon zien dat psychopathie in het algemeen vaak te herkennen is als iets dat eigenlijk “To good to be true” is.

Twee manieren om met trauma's om te gaan zolang we ze niet helen

Door deze ervaring begreep ik ook dat zolang trauma's of bepaalde aspecten daarvan niet geheeld zijn, we daar op twee manieren mee om kunnen gaan: de ene manier beschrijf ik expliciet in mijn boek ‘Samenlevingen in Balans’: we blijven onbewust het trauma herhalen door anderen (of onszelf) aan te doen wat ons is aangedaan. De andere manier is mij nu pas veel duidelijker geworden: we blijven het trauma onbewust vermijden door het trauma in onszelf te ontkennen of te negeren. Het gevolg van deze tweede optie is, dat we onbewust de realiteit selectief waarnemen waardoor we blind zijn voor bepaalde aspecten van de realiteit. En iemand die ons wil misleiden, zoals bijvoorbeeld een psychopaat, kan precies daar gebruik van maken... Het betekent natuurlijk ook dat ons persoonlijke helingsproces de beste manier is om onszelf te kunnen beschermen tegen eventuele snode plannen van psychopaten.

Op het persoonlijke en wereldwijde vlak

Bovendien is het zo, dat hoe meer we op het persoonlijk vlak helen, des te beter we in staat zullen zijn om dat wat er wereldwijd uit de beerput aan het oppervlak komt, werkelijk onder ogen te zien en vervolgens te transformeren.

Omdat ook dat wat uit die beerput naar bovenkomt heftig is, heb ik een advies: als je je hierin verdiept, wees dan vooral zorgzaam en liefdevol voor jezelf en kijk hoeveel daarvan je tegelijkertijd kan hanteren. Pauzeer iedere keer als je dat nodig hebt. Op die manier kun je hopelijk voorkomen dat je er door overrompeld wordt. En bij iedere pauze kun je even tijd nemen en stil staan bij wie je in essentie bent: liefde en licht. Door daarmee contact te maken verhogen we onze trillingsfrequentie en dat is waar onze kracht is.

En bedenk, dat alle mensen in essentie liefde en licht zijn, ook in het geval dat ze mogelijk de weg enigszins zijn kwijt geraakt...

Psychopathie in het bedrijfsleven en in de samenleving

Omdat ik door mijn persoonlijke ervaring en verruimde blik nu beter in staat ben te zien wat er wereldwijd nu werkelijk gaande is, werd me ook duidelijk hoe psychopathie bij dat alles een steeds belangrijker rol lijkt te spelen. Jan Storms schrijft in zijn boek dat onderzoekers hebben vastgesteld, dat psychopathie bij 1 tot 5% van de bevolking voorkomt, maar dat psychopaten viermaal vaker op topposities voorkomen dan in de algemene bevolking. Nick Parkins noemt in zijn artikel [Do Psychopaths Run the World?](#) (2015) verschillende onderzoeken naar psychopaten in topposities van het bedrijfsleven. Een van de dingen die uit deze onderzoeken duidelijk wordt, is dat psychopathie een steeds fundamenteeler onderdeel aan het worden is van de geaccepteerde cultuur in het bedrijfsleven. Want de sluwe vaardigheden van psychopaten – zoals de kameleonachtige vaardigheid om zich aan de sociale omgeving aan te passen, mensen ongemerkt te beïnvloeden en te misleiden zonder de ware bedoelingen te onthullen - worden in het bedrijfsleven steeds vaker beschouwd als welkome, positieve eigenschappen. Deze vaardigheden om te manipuleren sluiten naadloos aan bij de vaardigheden van psychopaten om op basis van koele berekeningen en zonder wroeging te besluiten om dat te doen wat nodig is voor het bereiken van maximale winst op basis van minimale kosten. In zijn artikel wijst Nick Parkins er op hoe deze ‘psychopathische bedrijfscultuur’ vervolgens lijkt uit te stralen naar alle aspecten van de samenleving. Vandaar dat de vraag die hij stelt in de titel van zijn artikel: ‘Wordt onze wereld in feite bestuurd door psychopaten?’ een steeds belangrijker

vraag lijkt te worden.

Door wie wordt de wereld in feite bestuurd?

Dat brengt ons bij de vraag die de Pakistaanse professor Dr. Mujahid Kamran, auteur van het boek *The Grand Deception – Corporate America and Perpetual War* (2011) in zijn artikel [‘Who Really Controls the World?’](#) stelt. Het tipje van de sluier dat hij oplicht onthult een deel van de recente geschiedenis van ‘een handjevol mannen’, leden van de rijkste families op de planeet, de elite, die zich tot doel hebben gesteld om toe te werken naar een Nieuwe Wereld Orde, een Wereld Regering, onder hun controle. In zijn artikel noemt hij verschillende trucs die deze elite hier bij zou gebruiken, zoals geheimhouding, anonimiteit, diepe misleiding, chantage, het uit de weg ruimen van tegenstanders samen met een diepe minachting van mensenlevens. Hij noemt ook een paar namen van deze elite families, waaronder de Rothschild familie, de Rockefeller familie en de Bush familie. Interessant is dat David Rockefeller in zijn boek *Memoirs* (2002) iets hiervan zelf lijkt te bevestigen: “Sommigen geloven zelfs dat we deel uitmaken van een geheime cabal die tegen de beste belangen van de Verenigde Staten in werkt, en ze beschrijven mij en mijn familie als ‘internationalisten’ en als samenzwerend met anderen wereldwijd om te werken aan een meer geïntegreerde mondiale politieke en economische structuur – één wereld, zo je wilt. Als dat de aanklacht is, beken ik schuld en ik ben daar trots op.”

Het plan voor een ‘Nieuwe Wereld Orde’...

Al eerder, vanaf 1991 begon de Amerikaanse president George Bush Sr. [in het openbaar](#) over een ‘Nieuwe Wereld Orde’ te spreken als een groot idee, waar na twee eeuwen voorbereiding nu het moment voor gekomen zou zijn. Na hem hebben vele anderen zoals Bill Clinton, Al Gore, John Kerry, David Rockefeller, Nixon, Tony Blair, Gordon Brown en Henry Kissinger, het allemaal ook over de wenselijkheid van een ‘Nieuwe Wereld Orde’, zie deze [compilatie](#). Echter wat men met die Nieuwe Wereld Orde nu precies bedoelde, dat wordt niet echt duidelijk. Maar laten we met dit alles in het achterhoofd gaan kijken naar Agenda 2030.

VN Agenda 21 en Agenda 2030

VN Agenda 21 is al meer dan 25 jaar geleden opgesteld en werd door de olie-miljardair en Secretaris-Generaal van de Earth Summit, Maurice Strong, gepresenteerd tijdens de VN Conferentie over Milieu en Ontwikkeling (UNCED) in Rio de Janeiro in juni 1992. Daar werd VN Agenda 21 door staatshoofden van zo’n 178 landen onderschreven. Het Actie Plan werd gebracht als *de oplossing* voor de belangrijke problemen en uitdagingen van de 21ste eeuw, vandaar de naam. De zeer uitgebreide tekst van Agenda 21 is te vinden op de website van de Verenigde Naties: zie [Agenda 21](#) en zie hier voor de Pdf: [Agenda 21](#).

Omgedoopt tot ‘Agenda 2030 voor Duurzame Ontwikkeling’

Een paar jaar geleden is deze Agenda 21 tijdens de United Nations Sustainable Development Summit van 25 tot 27 september 2015 in New York, omgedoopt en de veel uitgebreidere tekst heet nu officieel ‘Transforming our world: Agenda 2030 for Sustainable Development’. Deze Agenda 2030 beschrijft 17 zogenaamde Sustainable Development Goals (SDGs). Agenda 2030 wordt het Actie Plan genoemd om al die 17 doelen wereldwijd in 2030 geïmplementeerd te hebben... Bovendien is de tekst nu niet langer een voorstel, maar een besluit. Ook deze nieuwe teksten zijn op de website van de Verenigde Naties te vinden: [Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development](#) (en hier is het plan te vinden als pdf: [Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development](#)).

“17 doelstellingen om onze wereld te transformeren”

Wie de moeite neemt om die teksten te gaan lezen zal mogelijk verrast zijn dat er al zo lang zo’n prachtig plan voor het oplossen van alle wereldproblemen bestaat en dat daartoe in feite al besloten is: men heeft besloten om de 17 zogenaamde ‘Sustainable Development Goals’ (SDGs) die in Agenda 2030 staan omschreven, tussen 2016 en 2030 in ieder land van de wereld geïmplementeerd te hebben. En die doelen klinken indrukwekkend, zoals

Doel 1: Beëindig armoede in al zijn vormen, overal.

Doel 2: Beëindig honger, zorg voor voedselveiligheid en verbeterde voeding en promoot duurzame landbouw.

Doel 5: Bereik gender gelijkheid en empower vrouwen en kinderen...

"To good to be true"

Wie wil dat niet? Natuurlijk vind ik die zaken ook belangrijk en bovenal dat we de natuur en het milieu beschermen – dat laatste was de reden dat ik ooit biologie en ecologie ging studeren, ik me bezig hield met natuur- en milieueducatie, zelfs meedeed aan milieuacties en tenslotte op zoek ging naar kennis van inheemse culturen om van hen te leren hoe we als mens in harmonie met de natuur kunnen leven. Het verwarrende is echter dat dit 'universele plan voor de hele wereld' weliswaar allerlei overeenkomsten lijkt te hebben met mijn visie en met dat waar ik me voor inzet – ik kwam zelfs de woorden 'leven in harmonie met de natuur' in de tekst tegen – maar dat het ook mijn gevoel van 'hier klopt iets niet' aanzette. Dit 'universele plan voor de hele wereld' roept namelijk een aantal belangrijke vragen op waardoor ik me af ging vragen of het mogelijk iets was dat eigenlijk "To good to be true" was... Want hoe verhoudt dit plan zich bijvoorbeeld tot democratische besluitvormingsprocessen? En hoe kan het dat maar weinig mensen hier iets van weten? Worden hier trucs gebruikt die lijken op de trucs van psychopaten en betreft het een mooi masker om daarachter slinkse plannen te verbergen? Is dat zo? Ik wilde daar het mijne van weten... en zo is er opnieuw een hele beerput open gegaan...

Wie heeft dan daartoe besloten?

Als Agenda 2030 een besluit is, wie heeft dat dan besloten? Dat kunnen we lezen in de inleiding van Agenda 2030: "Wij, staatshoofden, regeringsleiders en hoge vertegenwoordigers, die op de hoofdzetel van de Verenigde Naties in New York van 25 tot 27 september 2015 zijn samengekomen, terwijl de organisatie haar zeventigste verjaardag viert, hebben vandaag beslist over nieuwe mondiale Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen." O? Wordt dat zo maar even voor ons besloten? Maar volgens de tekst hoeven we ons daar geen zorgen over te maken, want zo staat er te lezen: "Namens de bevolkingen die we dienen, hebben we een historische beslissing goedgekeurd over een omvangrijke, verstrekkende en vooral op mensen gerichte reeks universele en transformationele doelstellingen en subdoelstellingen. We verbinden ons er toe om onafgebroken te werken aan de volledige uitvoering van deze Agenda tegen 2030." Dus weliswaar ondemocratisch, maar met de beste intenties en voor ons bestwil... Dat bevestigt mijn innerlijk gevoel 'dat er hier iets niet helemaal klopt'.

Opzettelijke geheimhouding?

Want waarom staan die doelen in de gebiedende wijs? En hoe gaan we dat doen? Of misschien beter Wie gaat dat doen? En als dat plan inderdaad inmiddels al meer dan 25 jaar bestaat, hoe kan het dan dat we daar zo weinig over gehoord hebben? Hoe kan zo'n zeer ingrijpende plan dat ieder aspect van ons leven betreft, inclusief onderwijs, gezondheidszorg, wetgeving, energie, het gebruik van land en economie voor meer dan 20 jaar aan de aandacht van de meesten van ons zijn ontsnapt? Is het misschien opzettelijk niet de bedoeling dat wij, gewone mensen, op de hoogte zijn van Agenda 2030?

Antonio Guterres in 'College Tour'

Die vraag speelde door mijn hoofd, toen ik zag dat Twan Huys niemand minder dan Antonio Guterres, de huidige Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, op 14 januari 2018 te gast had in zijn [programma CollegeTour](#). Ik zat op het puntje van mijn stoel, want mogelijk werd deze uitzending gebruikt om Agenda 2030 nader onder onze aandacht te brengen? Maar nee, geen enkele vraag van Twan Huys ging over Agenda 2030 en ook geen enkele student in het publiek vroeg naar uitleg over Agenda 2030.

Helemaal aan het einde van het programma stelt een jongeman uit het publiek een vraag over de steeds groter wordende kloof tussen arm en rijk en dan gebeurt het volgende: allereerst beaamt Antonio Guterres dat probleem en vertelt zelfs dat slecht een paar mensen zoveel geld hebben, dat hun vermogen evenveel is als dat van de helft van de wereldbevolking. Maar dan gaat hij niet verder in op de vraag en op het probleem van *de groeiende kloof* tussen arm en rijk. In plaats daarvan zegt hij heel vriendelijk dat het probleem niet die paar rijke mensen is, maar dat het probleem die andere helft is: die arme mensen. En daarom moeten we er aan werken om een einde te maken aan

armoede en, zegt hij, de oplossing die we hiervoor hebben is Agenda 2030...!

Geen nadere vragen en geen nadere toelichting...

Op dat moment verwachtte ik dat Twan Huys, als ervaren journalist, hier wat vragen over zou stellen zoals: Agenda 2030? Wat is dat? en mogelijk iets in de richting van: hé, wacht even, de vraag ging over *de groeiende kloof tussen arm en rijk*... en Hoezo zijn die rijken niet het probleem? Maar nee, in plaats daarvan is aansluitend een filmpje gemonteerd met Koningin Maxima, die - zoals we weten - ook voor de VN werkt. Zij zegt, dat inderdaad, als we hard werken aan de Sustainable Development Goals (SDGs), dat dan de wereld *in 2030 hervormd zal zijn*... Ze noemde de term Agenda 2030 niet expliciet, maar lijkt daar wel naar te verwijzen, want Doelstelling 1 van het Actie Plan Agenda 2030 is: 'Beëindig armoede overal en in al haar vormen'...

Is het niet de bedoeling dat we op de hoogte zijn?

Zonder dat Antonio Guterres of Koningin Maxima hier nog iets meer over zeggen en zonder dat Twan Huys of het aanwezige publiek er verder naar vraagt, wordt de uitzending afgesloten... en blijven we als publiek zitten met de vraag wat hier zojuist gebeurde. Is het dan een bewust beleid dat we hier niet of nauwelijks iets van weten, en dat we zoveel mogelijk in het ongewisse blijven over deze 'universele agenda'? Of erger, zou het zo kunnen zijn, dat het expliciet niet de bedoeling is dat we op de hoogte zijn van Agenda 21/2030, omdat als we dat wel waren, we de dubbele agenda zouden voorzien en mogelijk direct in verzet zouden komen?

Dat bewuste geheimhouding zeker een rol zou kunnen spelen, kan opgemaakt worden uit een opmerking die David Rockefeller tijdens een Bilderberg bijeenkomst in Baden, Duitsland, in 1991 (hetzelfde jaar dat George Bush, Sr. voor het eerst openbaar over de Nieuwe Wereld Orde spreekt en een jaar voordat Agenda 21 wordt gepresenteerd) zou hebben gemaakt: "We zijn de *Washington Post*, de *New York Times*, *Time Magazine* en andere publicaties wiens directeurs onze bijeenkomsten hebben bijgewoond en zich bijna veertig jaar lang aan hun beloften van discretie hebben gehouden, dankbaar. Het zou onmogelijk zijn geweest voor ons om ons plan voor de wereld te ontwikkelen als we bloot zouden zijn gesteld aan de felle lichten van de publiciteit gedurende die jaren. Maar de wereld is nu geavanceerder en meer voorbereid om zich in de richting van een wereldregering te bewegen... De supranationale soevereiniteit van een intellectuele elite en wereldbankiers is zeker te verkiezen boven de nationale zelfbepaling die de afgelopen eeuwen gebruikelijk was."

Waar gaat Agenda 2030 nou eigenlijk over?

Het blijkt een hele klus te zijn om een helder beeld te krijgen van waar Agenda 2030 nu eigenlijk allemaal over gaat. Via de alternatieve media is er gelukkig wel het een en ander aan informatie te vinden over Agenda 21 en Agenda 2030. Daaruit wordt allereerst duidelijk dat het niet meevalt om alle puzzelstukjes in beeld te krijgen en die met elkaar in verband te brengen om zo het grote plaatje te kunnen zien. De meest informatieve website die ik gevonden heb is die van de ['Freedom Advocates'](#) uit de USA. Op dit website is onder andere een heldere, samenvattende [brochure](#) te vinden, die veel informatie overzichtelijk samenvat. Dus dat lijkt een goed begin.

Een mondiaal en een lokaal plan plus nog twee teksten

Om te begrijpen waar de informatie van die brochure zo al op gebaseerd is, is het handig om te begrijpen, zo legt Michael Shaw van Freedom Advocates in een presentatie uit ([zie](#)), dat er bij Agenda 21 nog een paar andere teksten horen: allereerst is Agenda 21 zowel een wereldwijd plan als een lokaal plan. Dat betekent dat er voor iedere lokale situatie bij de Agenda 21 ook een lokaal plan hoort. Dat lokale plan is helaas niet altijd makkelijk te vinden, want omdat het begrip Agenda 21 al snel negatieve associaties op bleek te roepen, is de term Agenda 21 meestal niet in de titel van het lokale plan te vinden... Een andere factor die het inzicht in het geheel lastig maakt is het feit dat er gewerkt lijkt te worden met compartimentalisatie, dat wil zeggen met een systeem waarbij informatie bewust opgedeeld wordt in kleinere delen, met als expliciet doel dat maar weinig mensen in staat zijn om het geheel te kunnen overzien. Zo blijken er nog twee teksten met Agenda 21 samen te hangen:

De 'Global Biodiversity Assessment'

Het ene is de 'Global Biodiversity Assessment' (1995). Dit betreft een zeer uitgebreid wetenschappelijk onderzoek naar biodiversiteit, dat is opgesteld in opdracht van de United Nations Environment Programme (UNEP). Het uiteindelijke [boekwerk](#) telt 1140 pagina's en heeft o.a. een hoofdstuk over 'Human influences on biodiversity', een over 'Economic values of biodiversity' en het eindigt met een hoofdstuk over 'Measures for conservation of biodiversity and sustainable use of its components' ([zie](#)). Echter deze oorspronkelijke tekst is sinds 2003 uitverkocht. In plaats daarvan bestaat er wel een samenvatting hiervan speciaal bedoeld voor beleidsmakers, die echter niet vrij beschikbaar is op het internet.

De 'Earth Charter'

De andere tekst die samenhangt met Agenda 21 is het wat bekendere [Earth Charter](#) (2000), waarvan Maurice Strong co-auteur is en dat ook wel 'de nieuwe 10 geboden' genoemd wordt.

Agenda 2030 plus nog twee andere teksten

Maar het wordt nog complexer... want Patrick Wood, auteur van het boek over Agenda 21 en Agenda 2030: [Technocracy Rising: The Trojan Horse of Global Transformation](#) (2015), wijst er op dat er in samenhang met Agenda 2030 ook nog twee andere belangrijke teksten zijn:

Het Klimaatakkoord van Parijs

Een van die teksten is vrij bekend, namelijk het Klimaatakkoord van Parijs, dat een paar maanden na de presentatie van Agenda 2030 in december 2015 werd gesloten (een [tekst](#) van de United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)).

De 'Habitat III New Urban Agenda'

De andere tekst die samenhangt met Agenda 2030 is minder bekend, nl. de 'Habitat III New Urban Agenda' die in Quito, Ecuador, een klein jaar later werd opgesteld tijdens de United Nations Conference on Housing and Sustainable Urban Development. Deze [tekst](#) betreft Huisvesting en Duurzame stedelijke Ontwikkeling. Kunt u het nu nog volgen...?

Een vorm van macromanagement

Volgens Patrick Wood wordt met deze teksten de indruk gewekt alsof we op het punt staan om een wereldwijd Utopia binnen te gaan waar armoede en ongelijkheid eindelijk zullen zijn opgeheven. Echter als je wat beter naar deze drie teksten samen kijkt, betreft het volgens hem een allesomvattend plan om de economie efficiënter te maken in de vorm van macromanagement, waarbij de wereldwijde samenleving beschouwd wordt als één groot bedrijf...

Alle teksten lijken geschreven te zijn in 'Orwelliaanse dubbelspraak'

Als we al deze teksten inderdaad hebben kunnen verzamelen, dan is volgende hobbel in de weg, dat we die teksten niet zomaar kunnen lezen, want daarvoor is het nodig om het taalgebruik te doorzien. Als we er namelijk van uitgaan dat het de bedoeling is om deze teksten letterlijk te nemen, bekruipt ons al snel dat vage gevoel, dat het weliswaar heel mooi lijkt, maar dat er tegelijkertijd 'iets niet helemaal lijkt te kloppen.'

Ik ontdekte dat het een goed idee was, om daarom de roman 1984 van George Orwell (1950) er bij te pakken en na te lezen wat hij daarin schrijft over 'Nieuwspreek' en 'Dubbelspraak': in dit fictieve verhaal heeft men bewust een hele nieuwe taal, Nieuwspreek, gecreëerd om te voorzien in de ideologische behoeften van de machthebbers. In deze nieuwe taal hebben veel woorden tweeërlei waarde en kunnen zowel het een als het ander betekenen (vrede = oorlog; vrijheid = slavernij; onwetendheid = kracht). Daarnaast zijn een groot aantal woorden 'eufemismen', die worden gebruikt voor het tegenovergestelde van wat zij schijnen te betekenen. De machthebbers gebruiken de verwarring die dit creëert om de mensen onbewust precies dat te laten doen wat zij, de machthebbers, willen dat ze doen.

Al allerlei inzichten op basis van ervaringen in de USA

Ik kreeg sterk de indruk dat met deze teksten van de VN iets dergelijks aan de hand was. En nee, dit is geen grapje... en ik ontdekte, dat in de USA, waar de implementatie van deze plannen al een stuk verder lijkt te zijn dan bij ons, veel mensen daar tot een vergelijkbaar inzicht zijn gekomen. Hier is bijvoorbeeld een [YouTube Filmpje](#) (juni 2017), waarin subtiel geïllustreerd wordt dat het taalgebruik van Agenda 21 en Agenda 2030 inderdaad mogelijk een soort Orwelliaanse dubbelspraak is.

'Vertaling' van een aantal gebruikte termen

Met dat in ons achterhoofd kunnen we die Orwelliaanse dubbelspraak in een aantal gebruikte termen proberen te ontwarren:

► Duurzaamheid of 'Duurzame ontwikkeling'?

Allereerst heb ik vastgesteld dat er grote verwarring gecreëerd wordt rond de termen duurzaamheid en 'duurzame ontwikkeling'. Het begrip duurzaamheid komt oorspronkelijk uit de milieubeweging van de jaren 60, toen Rachel Carson in haar baanbrekende boek *Silent Spring* (1962) als een van de eersten de aandacht vestigde op de relatie tussen enerzijds economische groei en anderzijds *de achteruitgang van het (natuurlijke) milieu*. Als bij het begrip 'duurzame ontwikkeling' met 'duurzaam' verwezen wordt naar deze oorspronkelijke betekenis van duurzaamheid en met 'ontwikkeling' verwezen wordt naar economische ontwikkeling, dan is het begrip 'duurzame ontwikkeling' een contradictio in terminis: het spreekt zichzelf tegen aangezien economische groei juist een bedreiging blijkt voor natuur en milieu en dus voor het duurzaam omgaan met deze planeet.

De Brundtland-definitie

Het kernwoord van Agenda 2030 is niet duurzaamheid, maar 'duurzame ontwikkeling' en dat wordt gedefinieerd als: "Ontwikkeling die aansluit bij de behoeften van het heden zonder het vermogen van toekomstige generaties om in hun behoeften te voorzien in gevaar te brengen." Hierbij worden 'ontwikkeling' en 'behoeften' in Agenda 2030 niet nader omschreven, maar wordt voor nadere toelichting van deze definitie verwezen naar nog weer een ander VN rapport, nl. het [Brundtland rapport](#) (1987). Dat is een rapport dat 5 jaar voor de presentatie van Agenda 21 ook in opdracht van de VN is opgesteld en dat de titel 'Our Common Future' draagt. De definiëring van 'duurzame ontwikkeling' in het Brundtland rapport laat er geen twijfel over bestaan dat met 'ontwikkeling' verwezen wordt naar *economische ontwikkeling*...

Het beter managen van de sociale organisatie...?

De uitleg van deze definitie vertegenwoordigt niet het inzicht dat die economische ontwikkeling beperkt wordt door dat waar natuur- en milieubeschermers met de term duurzaamheid de aandacht op vestigden. De beperkingen van de 'duurzame economische ontwikkeling' blijken volgens deze tekst namelijk niet betrekking te hebben op eindige fysieke natuurlijke systemen en niet-hernieuwbare bronnen, maar op beperkingen als gevolg van een (nog) beperkte technologie en van sociale organisatie. Daarom, stelt men, is de oplossing het verbeteren van de technologie en *het beter managen van de sociale organisatie*. Bovendien wordt in dezelfde paragraaf van het Brundtland rapport (I, 3, 27) een link gelegd met armoede, want de term 'behoeften' in de definitie van 'duurzame ontwikkeling' blijkt te verwijzen naar 'de behoeften van armen'.

De relatie met armoede...

De uitleg hiervan werpt tegelijkertijd ook nieuw licht op het antwoord van Antonio Guterres, want in plaats dat er bij de toelichting van het begrip 'duurzame ontwikkeling' een relatie gelegd wordt tussen de destructieve gevolgen voor natuur en milieu als gevolg van economische groei, de grote corporaties en de wens tot maximalisering van de winsten, wordt hier gesuggereerd dat armoede DE oorzaak van milieuproblemen is. En dan komt de aap uit de mouw: door vervolgens te stellen dat economische ontwikkeling armoede kan opheffen door tegemoet te komen aan 'de basis behoeften van allen', is duurzame economische ontwikkeling opeens niet langer een contradictio in terminis maar wordt het als bij toverslag zowel DE oplossing voor het armoedeprobleem en meteen ook DE oplossing voor ecologische en andere catastrofes...

De relatie met zorgen over de wereldwijde milieuproblemen...

En zo lijkt de term 'duurzame ontwikkeling' inderdaad een Orwelliaans dubbelzinnig en verhullend concept te zijn, dat gebruikt wordt voor het tegenovergestelde van wat het lijkt te betekenen. Terwijl de term 'duurzame ontwikkeling' centraal staat in Agenda 21/2030 samen met het nobele idee om de mensen wereldwijd te laten samenwerken om het leven voor iedereen te verbeteren – wie wil dat niet – en terwijl de opstellers van het plan ons proberen te vertellen dat dit het gemeenschappelijke

plan van de mensheid is, ons eigen plan, om het milieu te redden en tegelijkertijd de armoede en honger in de wereld te beëindigen, blijkt het in wekelijkheid slechts een mooi klinkende PR slogan van de Agenda 21/2030 te zijn. De mooi klinkende term wordt gebruikt om 'de wereld te redden' als een mooie masker, net zoals achter een mooi masker van een psychopaat, iets heel anders schuil blijkt te gaan. Achter het mooie masker van dit verregaande wereldwijde plan, is het plan om zo ongemerkt mogelijk de 'Nieuwe Wereld Orde' in te voeren en dus het plan voor de overname en het centraliseren van de macht en het instellen van een werelddictatuur.

De Club van Rome en het bewust kapen van het onderwerp

Een tekst van de Club van Rome, een denktank die in 1968 opgericht werd op een landgoed van David Rockefeller in Italië, en die vooral bekend is door hun publicatie 'Grenzen aan de Groei' (1972) - veel mensen die bij de hierboven genoemde teksten betrokken zijn, zijn ook lid van deze club - onthult hier iets over. In het boek *The First Global Revolution: A Report by the Council of The Club of Rome* (1991) door Alexander King en Bertrand Schneider, is deze [passage](#) te vinden: "Op zoek naar een nieuwe vijand tegenover wie we ons kunnen verenigen, kwamen we op het idee dat vervuiling, de dreiging van global warming, water tekorten, honger en dergelijke, daar aan tegemoet zouden komen. (...) Al deze gevaren zijn veroorzaakt door menselijke interventie in de natuurlijke processen (...) De echte vijand is dus de mensheid zelf." (p. 75)

In andere woorden, ze bedachten dat ze, door het belangrijke onderwerp van de wereldwijde milieuproblematiek te kapen en vervolgens de moraalridder uit te hangen en te claimen dat alleen zij, de rijke elite, om het milieu geven, de vestiging van een wereldregering zouden kunnen rechtvaardigen. Door te stellen dat de mensheid - dus iedereen behalve zij, de multinationale bedrijven en de veelheid aan militaire activiteiten - schuldig zijn aan de vernietiging van het milieu, en dat ook nationale regeringen niet in staat zijn om dat probleem op te lossen, denken ze de weg vrij te kunnen maken voor wereldwijde medewerking aan hun eigen agenda. Tot zover de term 'duurzame ontwikkeling' die bij Agenda 2030 centraal staat.

► 'Groene economie' en 'Human Settlements'

Bij het Klimaatakkoord van Parijs staat de eveneens mooi klinkende term 'groene economie' centraal. Deze term blijkt bij nader inzien een verhullende term te zijn voor nog intensievere extractie van natuurlijke grondstoffen en is wegens de vernietigende effecten daarvan door sommigen inmiddels omgedoopt tot 'economie van de dood'. (zie o.a. mijn artikel [Een wereldwijde beweging voor de Rechten van Moeder Aarde, Deel 1](#))

Bij de derde tekst, 'Habitat III New Urban Agenda' staat het bijna archaïsch klinkend begrip 'Human Settlement' centraal. Dat klinkt als verwijzend naar landelijke dorpjes, maar blijkt opnieuw een Orwelliaans 'eufemisme' te zijn.

Megasteden en een Netwerk van Natuurgebieden

In verschillende delen van de USA is de implementatie al in een ver gevorderd stadium en begint men te vermoeden dat er bij de uiteindelijke implementatie van Agenda 2030 in feite slechts twee categorieën voor landgebruik zijn:

1. Een Netwerk van Natuurgebieden met als doel alle natuurlijke hulpbronnen inclusief water te collectiviseren en alle besluitvorming over het gebruik daarvan te centraliseren. In dit plan hebben mensen niet of nauwelijks toegang tot deze natuurgebieden, omdat vanuit het perspectief van Agenda 2030 de mensheid zelf – lees individuen en dus niet bedrijven of corporaties – beschouwd wordt als de echte vijand van de natuur.
2. De andere categorie voor landgebruik zijn Megasteden, eufemistisch 'Human Settlements' genoemd, als de enige plek waar mensen in kleine appartementen mogen wonen. Deze Megasteden worden ontworpen als 'slimme steden', zodat alle aspecten van het menselijk leven onderworpen kunnen worden aan gecentraliseerd toezicht, en dus aan de dominantie van de elite, die zelf natuurlijk een andere positie in zal nemen. Hoe zei George Orwell dat ook weer in dat andere boek van hem, *Animal Farm*? O ja, "Alle dieren zijn gelijk, maar sommige dieren zijn meer gelijk dan andere."

► 'Slim'

Dat brengt ons direct bij de volgende Orwelliaans term, 'slim' of 'smart'. Allerlei dingen worden

'smart' - smartphones, smartmeters, slimme thermostaten, slimme koelkasten, er zijn al experimenten met hele smarthuizen, en we horen zelfs over plannen voor hele smartcities. Dat wordt allemaal gebracht, horen we, omdat dat zo 'gemakkelijk' voor ons zou zijn, maar als we deze trend plaatsen binnen de context van Agenda 2030 begint er iets anders te dagen. Rosa Koire, auteur van het boek [Behind the Green Mask: UN Agenda 21](#) en iemand die al jaren onderzoek heeft gedaan naar de gevolgen van Agenda 21/2030, is tot de conclusie gekomen, dat Agenda 21 uiteindelijk, achter het 'Groene Masker' een plan is voor wereldwijde controle van alles. Ze vat dat zo samen: "De VN Agenda 21 Duurzame Ontwikkeling is een wereldwijd te implementeren actie plan om al het land, al het water, alle mineralen, alle planten, alle dieren, alle constructie, alle middelen van productie, alle energie, al het onderwijs, alle informatie en alle mensen in de wereld te inventariseren en daar controle over te hebben. In essentie gaat het dus over inventarisatie en controle."

Technocratie – niet op geld maar op energie gebaseerd

Patrick Wood, auteur van het boek [Technocracy Rising: The Trojan Horse of Global Transformation](#) (2015) komt tot een vergelijkbare conclusie. Volgens hem kunnen we de politieke ideologie achter Agenda 2030 het beste een Technocratie noemen. Dat baseert hij op het volgende: volgens hem heeft Agenda 2030 zijn oorsprong in de Grote Depressie in de jaren 30 van de vorige eeuw, toen prominente wetenschappers en ingenieurs een Utopisch economisch systeem voorstelden dat niet op geld maar op energie gebaseerd was. Zij noemden dit systeem, dat niet door gekozen politici, maar door wetenschappers en ingenieurs bestuurd zou worden, een Technocratie. "Deze wetenschappers en ingenieurs geloofden, dat ze hun wetenschappelijke methoden konden gebruiken om de samenleving veel efficiënter te besturen dan politici en wetgevers dat konden doen. Ze beloofden een eind te maken aan oorlog, om armoede, honger en ziekte op te heffen en om levenslang leren en voorspoed voor allen te brengen. Als zodanig was het niets minder dan een belofte voor Utopia," zegt Patrick Wood en hij voegt daar aan toe: "Het is schokkend om op dit moment bijna identieke taal te zien in de VN doelen voor Duurzame Ontwikkeling."

Zbigniew Brzezinski

Het radicale idee voor een technocratie uit de jaren 30 is volgens Patrick Wood na de tweede wereldoorlog weer opgepakt door de Trilaterale Commissie (in 1973 opgericht door Zbigniew Brzezinski en David Rockefeller) onder de naam "Nieuwe Internationale Economische Orde". Maar aanvankelijk werd niet onthuld dat met het woord 'nieuw' in feite verwezen werd naar een technocratie: de wetenschap van een sociale constructie.

Patrick Wood legt hiervoor een link naar een boek van Zbigniew Brzezinski uit 1970, *Between Two Ages: America's Role in the Technetronic Era*. Uit dit boek komt het volgende citaat: "Het technetronische tijdperk betreft het geleidelijk verschijnen van een meer gecontroleerde samenleving... gedomineerd door een elite, ongehinderd door traditionele waarden... deze elite zou niet aarzelen om hun politieke doelen te bereiken via het gebruik van de nieuwste moderne technieken voor het beïnvloeden van het gedrag van het publiek... Voordurende sociale crisis, het verschijnen van een charismatische persoonlijkheid en de exploitatie van de massamedia om het vertrouwen van het publiek te winnen zouden de stepping-stones kunnen zijn van de geleidelijke transformatie van de Verenigde Staten in een in hoge mate gecontroleerde samenleving... Bovendien zou het mogelijk kunnen zijn – en verleidelijk – om de resultaten naar hersenonderzoek en naar menselijk gedrag te exploiteren voor strategische politieke doelen." (zie o.a. de [website van Patrick Wood](#))

'Slim' in een 'nieuw' daglicht

Vanuit dat geschetste perspectief krijgt het woord 'slim' de omgekeerde betekenis, waarbij het vooral een slim en sluw plan is van hen, die er naar streven om tenslotte alles permanent te kunnen monitoren, inventariseren en controleren – vandaar waarschijnlijk ook het idee voor 5G. Het wordt echter steeds duidelijker dat het voor ons alles behalve 'slim' is, aangezien we weinig of niets te horen krijgen over de schadelijke effecten van de stralingen waarmee dit gepaard gaat, niet alleen voor onze gezondheid maar voor al het leven. Zie het artikel: [5G-straling zal resulteren in tragische, onherstelbare schade](#) (2017) en deze uitgebreide video: [uitgebreide documentaire over smartmeters](#) (23 febr. 2017). Toen ik deze video had gezien en de relatie legde met alles wat ik in het kader van de

Wet van Trilling over energie weet, heb ik direct de smartmeter die al in mijn huis bleek te zitten toen ik hier een paar jaar geleden kwam wonen, laten verwijderen. Bovendien heb ik een petitie ondersteunt tegen slimme lantarenpalen in de gemeente [Utrechtse Heuvelrug](#) en heb ik de [petitie tegen o.a het uitrollen van 5G](#) ondertekend. (Op deze [website](#) is veel info te vinden).

► 'Vooruitgang'

En dat brengt ons ook bij het Orwelliaanse woord 'vooruitgang' dat zo vaak gebruikt wordt zonder dat er expliciet een richting bij genoemd wordt. De Wet van Polariteit helpt ons te begrijpen, dat alles relatief is en iets daarom pas werkelijk betekenis krijgt binnen een bepaalde context. Dat betekent ook dat woorden zoals 'verandering', 'vooruitgang', 'anders', 'beter' en 'nieuw' in feite loze woorden zijn, zolang we de context niet kennen. 'Vooruitgaan' zonder een gevoel van richting, betekent dat we of rondlopen als een blinde, of ons ongemerkt juist in een heel specifieke richting laten sturen. Daarom is het belangrijk om bij die woorden altijd vragen te stellen zoals Verandering van wat naar wat? en Vooruitgang in welke richting? Want nu we eenmaal weten dat er een achterliggend plan bestaat, is de kans groot dat met het woord 'vooruitgang' – en het recent populaire 'stappen maken'- stilzwijgend een beweging bedoeld wordt die in lijn is met de ingrijpende veranderingen van Agenda 2030. Vooruitgang verwijst dan dus naar een transformatie van 'Samenlevingen uit Balans' naar die 'Nieuwe Wereld Orde', terwijl we – althans ik – juist precies de tegenoverstelde richting op wil: een transformatie van 'Samenlevingen uit Balans' naar 'Samenlevingen in Balans' (zie ook het schema onderaan dit artikel)

► 'Public-Private-Partnership'

De Orwelliaanse term voor de 'nieuwe economie' is Public-Private-Partnerschap (PPP), dat mogelijk suggereert dat wij mensen met elkaar gaan samenwerken in partnerschap. In werkelijkheid verwijst dit partnerschap naar de samenwerking tussen overheid (public) en corporaties (private). Sommigen zeggen dat het hier gaat om iets wat Corporatocratie (afgeleid van corporatie en –ocracy) genoemd zou moeten worden, namelijk een economisch en politiek systeem onder de controle van corporaties of de belangen van corporaties.

Inzicht in Agenda 21/2030 maakt veel opeens begrijpelijker

Het is onmogelijk om in dit artikel alle aspecten van Agenda 2030 in beeld te brengen. Zo heb ik het nog helemaal niet gehad over de intentie om in samenhang met Agenda 21/2030 ook het onderwijs ingrijpend te veranderen. Maar hopelijk volstaat dit om een indruk te krijgen. Misschien vraag je je af, waarom we ons eigenlijk in Agenda 21/2030 zouden willen verdiepen. Is dat niet juist de aandacht richten op wat we niet willen, in plaats van op dat wat we wel willen? En stelt de Wet van Aantrekking en de Wet van Aandacht niet, dat dat waar je je aandacht op vestigt groter wordt?

Het verschil tussen waarnemen en aandacht focussen

Ik denk dat hier allereerst een verschil is tussen enerzijds zo breed mogelijk *waarnemen* van de werkelijkheid, waardoor het mogelijk is om zo veel mogelijk van die realiteit te zien, en anderzijds, nadat we die realiteit zo breed mogelijk hebben waargenomen, bewust kiezen waar we vervolgens onze aandacht op willen richten, zodat dat groter wordt. Op deze manier voorkomen we dat we, juist omdat we onze aandacht willen richten op dat wat we wel willen, een deel van de realiteit negeren. En dit laatste kan gevaarlijk zijn, omdat dat wat we negeren – zowel iets persoonlijks wat dan in ons onderbewustzijn terecht komt, alsook iets wereldwijd, wat zich dan achter de schermen kan ophouden – plotseling te voorschijn kan komen, terwijl we zelf machteloos toekijken.

Als we daarentegen ons bewust zijn van het bestaan van een concreet plan in de vorm van Agenda 2030 voor een transformatie 'Samenlevingen uit Balans' naar die 'Nieuwe Wereld Orde' die men heimelijk van achter de schermen op een ondemocratische manier van boven en van buitenaf aan ons probeert op te dringen, kunnen we beter bewuste keuzes maken en zo voorkomen dat we niet ongemerkt in die richting meegevoerd worden. Bovendien helpt het om de gebruikte Orwelliaanse dubbelspraak en andere trucs, die vele overeenkomsten vertonen met de trucs van psychopaten, te kunnen doorzien. Daardoor wordt het veel begrijpelijker wat er zoal om ons heen gebeurt en wordt het mogelijk om ons minder te laten misleiden en bewuster te kiezen wat we werkelijk willen.

Hier zijn een paar van die trucs die we kunnen doorzien:

► **De truc van mooie maskers**

We kunnen ons oefenen om ons innerlijk gevoel van ‘hier klopt iets niet helemaal’ te vertrouwen om mensen te herkennen die overkomen als “To good to be true” met daar achter minder mooie zaken. Zo kunnen we ook plannen herkennen die meer klinken als een wensdroom, dan als een beleidsplan van politici. In deze gevallen is het van belang om mensen en plannen te beoordelen niet op wat ze zeggen en beloven, maar op wat ze werkelijk doen en/of wat ze niet zeggen...

► **De truc van misleidend Orwelliaans taalgebruik**

We kunnen herkennen dat men opportunistisch hoopt op onze passieve, slecht geïnformeerde acceptatie van de mooie woorden. Mooie woorden die opvallend vaak herhaald worden zonder nadere definiëring en/of context, vragen in het bijzonder nadere inspectie.

► **De truc van het kapen van een onderwerp, waarvan de betekenis wordt veranderd**

Dit is de truc van het ongemerkt kapen van onderwerpen en agendapunten om daar vervolgens een eigen draai aan te geven, maar tegelijkertijd ons schuldgevoel, dat verbonden is met de oorspronkelijke betekenis, te gebruiken om ons in te pakken en voor hun karretje te spannen. Zo lijkt Agenda 2030 de groeiende zorgen rond het wereldwijde milieuprobleem – waar de kapers voor een groot deel zelf verantwoordelijk voor zijn – gekaapt te hebben, om vervolgens met een oplossing daarvoor te komen en die zo te presenteren dat iedereen dat wel zou willen en/of noodzakelijk vindt. Dat lijkt ook het geval te zijn met Agenda 2030, waardoor je je verward afvraagt of het nou een goed en noodzakelijk plan is of dat je daarmee volledig met een kluitje in het riet gestuurd wordt.

De lijst van wat niet-duurzaam zou zijn

Het wordt nog erger in het kader van Agenda 2030 omdat er ergens onderweg op een ondemocratische manier besloten schijnt te zijn ‘wat niet-duurzame menselijke activiteiten’ zijn en wat daarom verboden zou moeten worden. Diverse mensen, die met de praktijk van de invoering van Agenda 21 en Agenda 2030 geconfronteerd werden, spreken over het bestaan van een nogal absurd klinkende lijst van ‘niet-duurzaam-en-daarom-verboden’ zaken. Na wat zoeken vond ik die lijst op de website van de Freedom Advocates: [niet-duurzame menselijke activiteiten](#). Daar wordt ook duidelijk dat die lijst gebaseerd blijkt te zijn op het lijvige en inmiddels niet meer te verkrijgen ‘Global Biodiversity Assessment’. ([Een gedeelte van de oorspr. tekst](#) hebben de Freedom Advocates gelukkig op hun website gezet).

Over veel zaken op deze lijst kan inderdaad in het algemeen gezegd worden dat ze – als aspect van ‘Samenlevingen uit Balans’ en dus vanuit een houding van menselijke dominantie over de natuur - negatieve effecten op de natuur hebben. Iets heel anders is natuurlijk om vervolgens deze lijst op een ongenueanceerde wijze te gebruiken om allerlei zaken in absolute zin en op een dogmatische manier te verbieden ‘omdat het niet duurzaam zo zijn’. Zo blijkt deze lijst al gebruikt te worden om bijvoorbeeld het zelf verbouwen van groenten te verbieden waarbij geen onderscheid gemaakt wordt tussen verschillende vormen waarop groten verbouwd kunnen worden. Het meeste verzet in de USA tegen de implementatie van Agenda 21/2030 heeft alles te maken met het feit dat ook ‘privé bezit’ op deze lijst staat. Waar ikzelf koude rillingen van krijg is dat ook ‘het gebruik van land om in de eigen levensbehoeften te kunnen voorzien’, dus onderhoudseconomie op die lijst staat... zodat men ook dat mogelijk onder het mom van ‘niet-duurzame menselijke activiteiten’ op een totalitaire manier zou willen proberen te verbieden...

► **De truc van geheel of gedeeltelijke geheimhouding**

“Geheimhouding is essentieel voor de controle door de elite,” schrijft Dr. Mujahid Kamran, in zijn artikel [‘Who Really Controls the World?’](#) In het geval van Agenda 2030 betekent dat, dat meer bekendheid over het bestaan van deze plannen en de verschillende terminologieën waarachter het zich verschuilt, zoals bijvoorbeeld de SDGs, van groot belang is. Ervaringen in de USA te laten zien, dat ontmaskering van dit plan inderdaad bij kan dragen aan het tijdig kunnen stoppen en tegenhouden ervan op lokaal niveau.

► **De truc van geleidelijkheid en ‘regionalisme’**

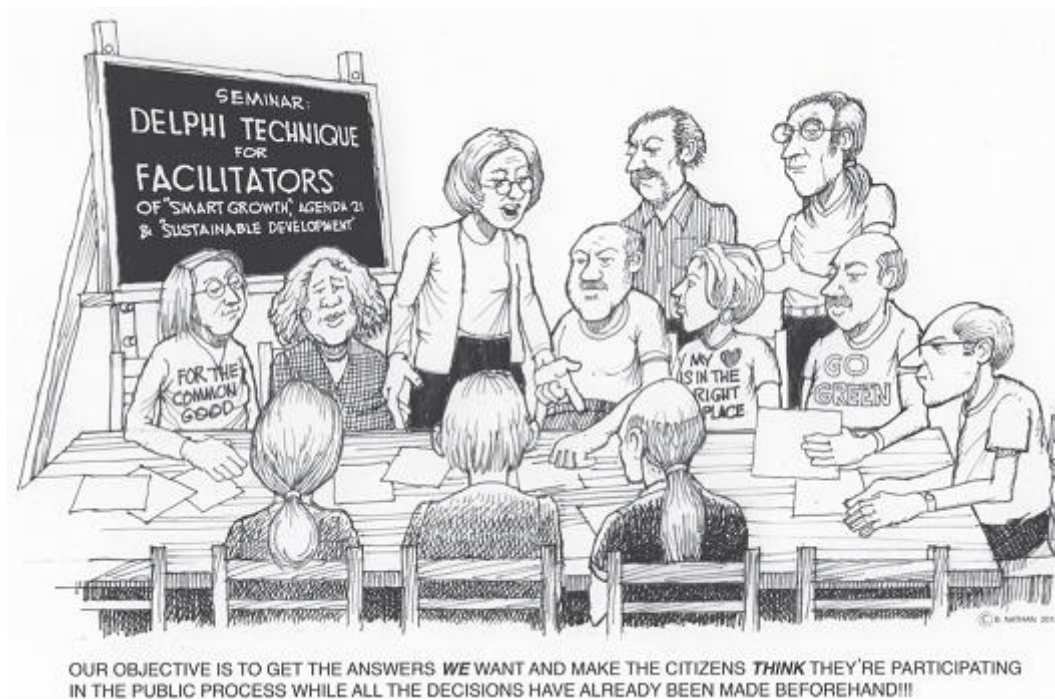
Dit is de truc die gebruik maakt van een geniepig en geleidelijk proces in de hoop dat we zolang

mogelijk niet het gevoel krijgen dat er 'iets niet helemaal klopt'. De implementatie strategie van Agenda 2030 blijkt niet zozeer op openlijke dwang gebaseerd te zijn maar in plaats daarvan op een sluwe, geleidelijke invoering in de hoop dat wij het dan nauwelijks merken, totdat we ons verbaasd afvragen, hoe we hier in verzeild geraakt zijn...

In 1995 onthulde Zbigniew Brzezinski iets van deze tactiek: "We kunnen niet met een grote stap plotseling een wereldregering instellen. De allereerste voorwaarde voor uiteindelijke globalisatie, ware globalisatie, echte globalisatie is voortschrijdende regionalisatie. Want op die manier bewegen we in de richting van grotere, stabielere, meer coöperatieve eenheden..." In de context van Agenda 2030 is de wereld om die reden in een aantal 'regio's' ingedeeld en is het plan om de politieke grenzen van landen geleidelijk te vervangen door 'regionaal bestuur'. De Europese Unie is voor ons deze 'regio'... Regionalisatie, samen met het vooral aanspreken van burgemeesters, lokale overheden samen met 'stakeholders' (lees bedrijven) heeft als onderliggende doel de herstructurering van de politiek, aangezien het de bestaande democratie afbreekt door de macht bij bestaande overheden en democratisch gekozen politici weg te halen en te verplaatsen naar nieuw ingestelde organisatievormen en niet gekozen functionarissen.

►De truc van 'de nieuwe consensus'

Bij het invoeren van Agenda 21 op lokaal niveau maakt men onder andere gebruik van iets wat 'de nieuwe consensus' wordt genoemd, een vorm van intimidatie en iets dat zeker niet verward moet worden met wat de term consensus oorspronkelijk betekent (namelijk een besluitvormingsproces waarbij iedere stem gezien wordt als uniek en belangrijk bij het besluitvormingsproces). Mensen die al met deze 'nieuwe consensus' te maken hebben gehad vertellen dat speciaal hiervoor getrainde 'change agents' tot taak hebben om veranderingen die mensen waarschijnlijk niet willen te implementeren. Hiervoor gebruiken ze 'de nieuwe consensus', een eufemistisch begrip voor verschillende technieken om de publieke opinie te manipuleren met als enige doel dat de aanwezigen instemmen met plannen die al van tevoren vastliggen. Dat betekent dat er in feite maar één sociaal acceptabele oplossing blijkt te zijn en iedere vorm van oppositie wordt geneutraliseerd, bijvoorbeeld door mensen met andere meningen of wensen te beschuldigen van verstoring van het besluitvormingsproces. Binnen de kaders van de al van tevoren vastliggende plannen wordt echter wel alle ruimte gegeven aan de verschillende meningen om zo de indruk te wekken, dat het werkelijk om inspraak gaat. Dus de vraag is niet Wat wil je drinken? maar de vraag is slechts Wil je Coca Cola of Pepsi Cola? In de samenvattende [brochure](#) van de Freedom Advocates wordt het voorbeeld genoemd, dat een 'Sustainable Development stakeholder meeting' in Greenville, South Carolina werd verdaagd. De betaalde facilitator bekende openhartig dat de reden daarvoor was, dat ze niet 'de consensus' hadden bereikt die hij nodig had voor de van tevoren al vaststaande plannen.



► De truc van gebruik maken van mind control

Gebruikmaking van verschillende vormen van en technieken voor mind control, dat wil zeggen het subtiel of minder subtiel manipuleren van onze gedachten, emoties en gedrag met als doel om ons onze vrije wil af te nemen en 'wenselijk gedrag' te creëren, is een zeer uitgebreid onderwerp waar geheime diensten in naam van het beschermen van de 'nationale veiligheid' zich al vele tientallen jaren mee bezig hebben gehouden. De ervaring leert dat mind control technieken in toenemende mate toegepast worden op de eigen bevolking. Vanwege de complexiteit hiervan wil ik, voor wie zich daar in wil verdiepen, hier slechts verwijzen naar twee teksten. De eerste is deze tekst van een slachtoffer van MK-Ultra, Carol Rutz, [A Nation Betrayed A 10-Page Summary](#) en de andere zijn deze [Mind Control Artikelen](#) van de helaas inmiddels – onder verdachte omstandigheden - overleden Finse Dr. Rauni Kilde.

► De truc van gebruikmaking van 'False Flags'

In 2015 organiseerden een aantal academici en politici een Internationale Conferentie om de wereld te waarschuwen tegen het bestaan van plannen voor een Nieuwe Wereld Orde. Met name wilden ze er de aandacht op vestigen dat, om dat doel te bereiken, deze groep gebruikt maakt van zogenaamde 'False Flags' en het zaaien van angst voor wereldwijde dreigingen (de term 'False Flags' wordt zo omschreven: een verschrikkelijke, in scène gezette gebeurtenis waar 'de vijand' van wordt beschuldigd en die gebruikt wordt als voorwendsel om een oorlog te beginnen of om verregaande wetten in te voeren onder het mom van 'nationale veiligheid'). Helaas moesten ook deze academici en politici vaststellen, dat de conferentie geen aandacht kreeg in de mainstreammedia (MSM). "De grip die de corporate media heeft op de meningsvorming van de massa is sterk, en ze blijken er goed in te zijn om de wereld onwetend te houden en onbewust van gebeurtenissen en zorgen waar vele experts in verschillende disciplines en van over de hele wereld, op wijzen," concludeerden ze. (zie voor een artikel hierover: [To Warn Us About The New World Order \(NWO\)](#)) en hier voor de integrale video van de [conferentie The 'New World Order'](#)

"Truth seekers" en censuur op het internet

De recente censuur van YouTube lijkt een andere bevestiging van de behoefte aan deze geheimhouding. Jordan Sather, de jonge 'Truth seeker' uit de USA die ik al in mijn [nieuwsbrief van jan. 2018](#) noemde en die vrijwel dagelijks zijn perspectief op een aantal actuele zaken geeft, was één van 10 of 12 YouTubers die eind februari te maken kregen met deze censuur. YouTube leek zichzelf een censurerende rol toebedeeld te hebben daar waar mensen iets zeiden over wat er mogelijk achter de schermen gaande was bij de recente School Shooting in Florida. Het YouTube Kanaal van

Jordan Sather, 'Destroying the Illusion' waarvoor hij in 1 jaar tijd bijna 120.000 abonnees kreeg, werd door YouTube beëindigd en zijn honderden filmpjes daarvan verwijderd ([Destroying the Illusion](#)).

Facebook deed ook een duit in het zakje en bande hem een aantal dagen van Facebook ...

Steeds meer mensen beginnen te begrijpen wat er mogelijk aan de hand is

Gelukkig had Jordan naast zijn hoofdkanaal nog een tweede kanaal, die hij nu in gebruik heeft (zie [Destroying the Illusion 2.0](#)) en inmiddels heeft hij een aantal andere plannen bedacht om toch met zijn werk door te kunnen gaan, maar hij verloor wel ook al zijn bijna 120.000 abonnees en tegelijkertijd een groot deel van zijn inkomsten. Op dit filmpje van 1 maart 2018 [3.1 - The "Conspiracy" Push](#) legt hij op een indrukwekkende manier uit, dat we hier op twee manieren naar kunnen kijken: we kunnen verontwaardigd en boos zijn, maar we kunnen ook concluderen dat dit des te meer een aanwijzing is dat er inderdaad mensen zijn die iets te verbergen hebben en die het benauwd krijgen nu er steeds meer mensen beginnen te begrijpen wat er mogelijk aan de hand is. Kortom, deze YouTube censuur lijkt de beweging van de 'Truth seekers' juist te versterken en met zijn voorbeeld inspireert hij om tijdens dit huidige wereldwijde proces van 'wakker worden' ons eigen onderscheidingsvermogen te gebruiken en om zelf na te blijven denken en de waarheid te achterhalen.

Wat is de stand van zaken in Nederland?

Over Nederland weet ik niet alle details, maar we kunnen wel allerlei zaken herkennen die men ook hier op dit moment probeert in te voeren in het kader van Agenda 2030, zoals het plaatsen van smartmeters in zoveel mogelijk huizen en experimenten met smarthuizen, maar bv. ook het geleidelijke proces van het gewend raken aan het implanteren van chips (nadat het al voor honden verplicht was, is er nu een tweede kamer voorstel om het ook verplicht te stellen voor poezen... en horen we via de media dat in de USA bedrijven al experimenteren met het inbrengen van chips bij werknemers; zie ook dit [artikel](#)), en het doorgaande proces om allerlei vaccinaties verplicht te willen stellen. (Toen ik mij een paar maanden geleden als 60+er afmeldde voor de 'griep prik', was de reactie – en mogelijk Freudiaanse verspreking – 'O, u bent een griepweigeraar ?'...)

Verder wordt op dit moment via de MSM het afschaffen van contant geld in de week gelegd voor een 'nieuwe consensus' daarover. Het beeld dat zich hierbij aftekent is dat de digitalisering van geld mogelijk slechts tussenstap is op weg naar een samenleving zonder geld (zie bv. [The Cashless Society Almost Here](#) en [Norway Sweden and Denmark Say No To Cash](#)). Door het afschaffen van contant geld te brengen als een pure veiligheidsmaatregel, lijkt dit een volgende stap in het plan om alles te kunnen monitoren, want dit is het einde van de mogelijkheid om anoniem te betalen.

Bij de implementatie in Nederland zijn o.a. de volgende organisaties betrokken:

Het European Sustainable Development network (ESDN)

Omdat voor de Agenda 21 alles moet worden geïnventariseerd en gemonitord, bestaat sinds 2006 het European Sustainable Development Network (ESDN) dat zichzelf beschrijft als 'een informeel netwerk van openbare bestuurders en andere experts die werken aan duurzame ontwikkeling strategieën in Europa'. Op hun [website](#) worden de verschillende landen geacht de voortgang van de implementatie van Agenda 2030 te rapporteren. En ja, op de website van ESDN heeft ook [Nederland een website-pagina](#) die netjes bijgehouden wordt.

Het International Council for Local Environmental Initiatives (ICLEI)

Terwijl het ESDN de vorderingen bijhoudt, is er voor de 'locale' implementatie door de Verenigde Naties een aparte NGO (Non-Government Organisation) opgericht, het International Council for Local Environmental Initiatives (ICLEI). De [website van ICLEI](#) laat zien dat er bijna ieder maand wel ergens een Conferentie, Wereld Congres of Wereldforum is waar burgemeesters, gemeenteraadsleden, maar ook internationale organisaties, leiders uit het bedrijfsleven en onderzoekers bijeenkomen met het doel om de implementatie van Agenda 2030 wereldwijd te stimuleren. ICLEI probeert de Agenda 2030 plannen op zo'n manier in te voeren dat de indruk gewekt wordt dat het lokale initiatieven zijn en dus voortkomend uit een beweging van onderop, terwijl het in feite een invloedrijke kracht is die buiten de democratische structuren om werkzaam is. Op de website van ICLEI is te zien dat op dit

moment in Nederland 4 steden lid zijn van ICLEI, nl. [Rotterdam, Utrecht, Nijmegen en Tilburg](#) ...

World Government Summits, Donald Trump, China...

Over wat er op dit moment achter de schermen gebeurt kunnen we slechts gissen.

6e World Government Summit in Dubai – februari 2018

Dat men hard doorwerkt aan de plannen blijkt o.a. uit het feit dat vorige maand van 10 tot en met 13 februari in Dubai de inmiddels [6e 'World Government Summit'](#) plaats vond. Waar men zich daar zoal over buigt kan enigszins uit de workshops op de [agenda](#) van de Summit opgemaakt worden...

De NWO, Donald Trump en China

Ook is het slechts gissen naar de rol van president Trump bij dit alles. Het lijkt er op, dat de elite die de NWO wil invoeren ervan uitging dat Hillary Clinton de verkiezingen zou winnen en dat ze niet verwacht hadden dat Donald Trump gekozen zou worden. In tegendeel, hij lijkt beschouwd te worden als een bedreiging voor hun plannen. Vanuit dat perspectief zijn de vele pogingen van de MSM om Donald Trump in een negatief daglicht te stellen verklaarbaar. Ook het terugtrekken uit het Klimaatakkoord van Parijs en het enigszins afstand nemen van de VN zouden geïnterpreteerd kunnen worden als onderdelen van een terugtrekken uit Agenda 2030 en niet meewerken aan de NWO plannen...

De berichten uit de alternatieve media uit de USA lijken de indruk te wekken, dat Donald Trump inderdaad pogingen doet om iets van de 'deep state' en het kamp van Hillary Clinton dat daarbij betrokken schijnt te zijn, aan te pakken. Een concrete aanwijzing daarvoor is dat Donald Trump voor het eerst een [financieel onderzoek naar het Pentagon](#) heeft laten stellen. Een andere aanwijzing zou het groeiende aantal 'sealed indictments' ([sommigen](#) spreken over ruim 18.000 in de afgelopen 4 maanden) kunnen zijn. Er wordt vermoed dat die o.a. betrekking zouden hebben op de wijd verbreide pedocriminele netwerken en kinderhandel en mogelijk ook op andere misdaden die tijdens de Obama-Clinton regering zijn begaan, zoals illegale verkoop van uranium aan Rusland, bekend als het 'Uranium One schandaal'.

Echter omdat er zo veel hoge functionarissen betrokken lijken te zijn bij corruptie maar de MSM daarover niet bericht, melden sommige berichten in de alternatieve media – o.a. de Q Anon berichten - dat het een doordachte strategie vergt om tot arrestatie over te kunnen gaan zonder dat dat tot grote onrust leidt. Is dat waar? Misschien...? (zie bijvoorbeeld wat ex-CIA agent en klokkenluider Kevin Shipp in dit [YouTube Interview](#) zegt over de Clinton Foundation als een lobal criminal crime syndicate).

Aan de andere kant kunnen we ons afvragen wat de connecties van Donald Trump zijn met het Vaticaan en Israël en ook met China. Vooral dat laatste lijkt interessant aangezien begin 2017 de Chinese president Xi Jinping gezworen schijnt te hebben om de Nieuwe Wereld Orde te gaan leiden... (zie [artikel](#))

Wat kunnen we hier aan doen? We kunnen veel doen!

Op persoonlijk vlak kunnen we dat doen wat nodig is om 'wakker te worden', daar waar nodig onszelf verder te helen en voor onszelf te besluiten hoe we met onze keuzes bij kunnen dragen aan het floreren van al het leven. Op het sociale vlak en in (werk)organisaties kunnen we (de trucs van) psychopaten gaan herkennen, zodat we minder vatbaar zijn voor hun misleiding. Op het vlak van de transformatie van samenlevingen weten we dat er een alternatief is: dat wat ik beschrijf als 'Samenlevingen in Balans'.

Wanneer we het onderscheid tussen de plannen voor een 'Nieuwe Wereld Orde' en dat wat bijdraagt aan 'Samenlevingen in Balans' kunnen maken, kunnen we bewust kiezen niet mee te werken aan de implementatie van Agenda 2030 en in plaats daarvan bewust te kiezen voor dat wat bijdraagt aan de transformatie naar 'Samenlevingen in Balans' (zie ook het schema hieronder).

Op het persoonlijk vlak

'Wakker worden' in de zin van ons bewust worden van wat er gaande is in de wereld kan een angstig

proces zijn. Maar hoe beter we geïnformeerd zijn en in staat om de trucs van psychopaten te herkennen en te doorzien, des te minder waarschijnlijk wordt het dat we ons laten misleiden. Dus mocht dit alles toch angst hebben opgeroepen, dan is het in de allereerst plaats belangrijk om die angst weer los te laten. Als we over de eerste schok en daarbij horende emoties heen zijn en weer contact kunnen maken met wie we in essentie zijn, kunnen we opnieuw herkennen waar onze kracht ligt en hoe groot ons potentieel is.

We kunnen ons onderscheidingsvermogen ontwikkelen en ons steeds afvragen wat klopt? wat niet? Als iets niet kloppend voelt, 'niet pluis', kunnen we trouw zijn aan hoe iets innerlijk voelt, aan dat interne waarschuwingssysteem en onze intuïtie volgen, ook als we er rationeel niet de vinger op kunnen leggen. Aangezien psychopaten op alle niveaus zoeken naar zwakke plekken in ons - iets wat we nog niet geheel hebben, iets wat we van onszelf niet goed genoeg vinden, iets waarover we ons schuldig voelen - om een 'haakje' te slaan in een poging om zo macht over ons te krijgen - kunnen we het belang van heling nog beter begrijpen. Omdat ons eigen heling onze allerbeste bescherming hiertegen is, kan dit inzicht ons mogelijk inspireren om de verantwoordelijkheid te nemen voor ons eigen helingsproces. Hoe meer we onszelf helen des te minder krijgen psychopaten grip op ons en des te beter kunnen we vertrouwen op ons onderscheidingsvermogen en onze innerlijke wijsheid. Als we weer in contact zijn met wie we in essentie zijn – liefde en licht – kunnen we ook daar waar dat passend voelt anderen informeren. Door bovendien de vaardigheid om onafhankelijk te kunnen denken (en voelen) te vergroten, leggen we de basis om zelf een 'waarheidszoeker' te worden. En we kunnen voor onszelf en op basis van een innerlijke motivatie en een innerlijk gevoel van verbondenheid met alles wat leeft besluiten hoe we in onze specifieke situatie zo goed mogelijk kunnen bijdragen aan het behoud van de natuur en een gezond milieu bij alles wat we doen. Kortom, we kunnen onze kracht gebruiken om te zien wat er nodig is om de volledige verantwoordelijkheid voor ons eigen leven te accepteren: goed voor ons eigen fysieke, emotionele, psychologische en spirituele gezondheid zorgen, kiezen voor 'goede relaties' op basis van gelijkwaardigheid en een zo zuiver mogelijk bewustzijn cultiveren.

Op het sociale vlak en in (werk)organisaties

We kunnen psychopathische systemen herkennen in arbeidsorganisaties en waarnemen dat collega's met psychopathie niet werkelijk verbinden, dat ze mensen gebruiken en mogelijk zelfs hun positieve imago als masker gebruiken om mensen heimelijk te misbruiken. Wanneer we in staat zijn om dit te herkennen kunnen we bewust kijken wat er nodig is om daar niet in mee gezogen te worden en kunnen we andere mensen informeren en op dit verschijnsel wijzen, zodat steeds meer mensen dit gaan doorzien. Dan wordt het ook mogelijk om elkaar hierbij te ondersteunen. Belangrijk hierbij is wel om ons te realiseren dat we, mensen in het algemeen, de neiging hebben om ons hiervan af te wenden zolang we het wegens nog aanwezige trauma's niet onder ogen kunnen zien.

Op het vlak van samenlevingen en wereldwijd

Wat de plannen van Agenda 2030 en de heimelijke pogingen voor het instellen van een wereld dictatuur betreft, is het allerbelangrijkste om ons te realiseren dat men er (nog?) niet voor gekozen heeft om dat met geweld op te leggen, maar dat probeert via geleidelijkheid, misleiding, list en bedrog. Dat betekent dat het een opportunistisch plan is, dat rekent op (onbewuste) medewerking van ons, burgers. Het plan kan namelijk alleen echt geïmplementeerd worden als we ons laten misleiden en (onbewust) daar aan meewerken. Dus daar is ook direct onze mogelijkheid om dit alles tegen te kunnen houden.

We kunnen onze kracht gebruiken om te zien wat er nodig is om de volledige verantwoordelijkheid voor ons eigen leven te accepteren en onze toekomst in eigen handen te nemen. Want alleen als we die verantwoordelijkheid afschuiven geven we anderen een mogelijkheid om ook onze vrijheid af te nemen. De Wet van Dynamische Balans helpt begrijpen dat vrijheid en verantwoordelijkheid samenhangende en complementaire aspecten zijn, die bij een dynamische balans daartussen elkaar versterken.

We kunnen stapsgewijs, geduldig en rustig beginnen om Agenda 2030 te ontmantelen. Wanneer we herkennen welke voorstellen voor veranderingen in de samenleving samenhangen met de (geleidelijke) invoering van Agenda 2030 (Big data-verzamelsystemen zoals smartmeters, 5G, een

cashloze samenleving, chip-implantaten (mogelijk ook via vaccinaties), wetten voor nog meer surveillance, maar ook Big Pharma oplossingen, producten van de Grote landbouw, GMOS, manipulatie via MSM, etc.) kunnen we dat gebruiken om onze medewerking daaraan terug te trekken.

Omdat er andere wegen gezocht worden dan democratische, namelijk via de NGO ICLEI, die we niet gekozen hebben, kunnen we alles wat gepland is in naam van Agenda 2030 ter discussie stellen, zolang het nog niet in nieuwe wetten is vastgelegd. Wat betreft de invoering op lokaal niveau valt veel te leren van de ervaringen van mensen in de USA omdat daar de implementatie van Agenda 21 eerder begonnen is. (zie bv. de samenvattende [brochure](#) van de Freedom Advocates). Op basis van het opsporen van de lokale plannen en het informeren van lokale functionarissen blijkt het mogelijk om de plannen te stoppen. Zo is het bijvoorbeeld in de staat Alabama in de USA gelukt om alle samenwerking in het kader van de implementatie van Agenda 21 bij wet te verbieden ([Alabama State is de ICLEI](#))

We weten dat er een veel beter alternatief is: 'Samenlevingen in Balans'

Het alternatief dat ik zie is een wereldwijde transformatie van de bestaande 'Samenlevingen uit Balans' naar 'Samenlevingen in Balans', dus naar samenlevingen met een cultuur die in lijn is met de universele wetten en als gevolg daarvan in lijn met wie we in essentie zijn en in harmonie met de natuur en de Planeet Aarde.

Hoewel ik in mijn boek '[Samenlevingen in Balans](#)' schrijf dat er twee soorten samenlevingen zijn: 'Samenlevingen in Balans' en 'Samenlevingen uit Balans', laat de realiteit achter de schermen zien, dat we bij het maken van bewuste keuzes in feite te maken hebben met drie soorten samenlevingen: bij alles wat we doen vanuit 'Samenlevingen uit Balans' kunnen we ons afvragen of het bijdraagt aan een beweging in de richting van 'Samenlevingen in Balans' of dat het bijdraagt aan een beweging in de richting van de 'Nieuwe Wereld Orde'.

Gevoel voor richting en tegengestelde richtingen herkennen

We kunnen het vrouwelijke aspect in ons gebruiken om vanuit het grote overzicht en een holistisch wereldbeeld ons eigen gevoel van richting te cultiveren en op basis daarvan bewust te kiezen wat we zelf bedoelen met 'vooruitgang' en op basis daarvan onderscheiden of dat wat we kiezen bijdraagt aan de beweging in de gewenste richting. Draagt het bij om verder wakker te worden of om ons verder in slaap te laten sussen? Bewegen we naar een steeds ruimer bewustzijn of naar een steeds beperkter bewustzijn? Voor dat beter herkennen van het verschil tussen beide tegengestelde richtingen, is hieronder een overzicht dat verre van compleet is en als een werk-in-uitvoering ook zeker niet perfect is, maar dat mogelijk wel kan helpen om te besluiten wat we wel en wat we niet willen.

Twee totaal verschillende vormen van transformatie

Zowel de beweging van 'Samenlevingen uit Balans' naar 'Samenlevingen in Balans' als de beweging van 'Samenlevingen uit Balans' naar een 'Nieuwe Wereld Orde' betreft een transformatie. Echter dit zijn twee totaal verschillende processen:

De transformatie van 'Samenlevingen uit Balans' naar 'Samenlevingen in Balans' betreft de evolutie van het leven. De transformatie van alles wat leeft verloopt in lijn met de Wet van Ritme in de richting van grotere complexiteit op het fysieke levende vlak en in de richting van verruiming van bewustzijn. Dit is een transformatie die verloopt van binnenuit, waarbij dat wat niet langer werkt uit elkaar valt om plaats te maken voor iets nieuws op een hoger niveau van organisatie. De complexere organisatie op dat hogere niveau kan alleen ontstaan omdat er meer energie vast gehouden kan worden, dankzij het verruimd bewustzijn. Dit is een proces dat beweegt van binnen naar buiten en van individuen naar gemeenschappen en samenlevingen.

De transformatie van 'Samenlevingen uit Balans' naar een 'Nieuwe (= Technocratische) Wereld Orde' beweegt zich tegen de richting van levende processen in. Het is een proces dat van boven en van buitenaf kunstmatig aan het leven wordt opgelegd en dat de situatie van uit elkaar vallen van het natuurlijke proces kaapt, om de ruimte die daardoor ontstaat te gebruiken voor een kunstmatige ontwikkeling in de richting van complexere technologie en een verdere beperking van bewustzijn.

Voorlopig schema van de verschillen tussen

► de transformatie van 'Samenlevingen uit Balans' naar 'Samenlevingen in Balans' en

► de transformatie van 'Samenlevingen uit Balans' naar de 'Nieuwe Wereld Orde'

	Nieuwe (Technocratisch) Wereld Ordening (NWO)	 Samenlevingen uit Balans  Samenlevingen in Balans	in lijn met de organisatie van het universum op basis van innerlijke universele wetmatigheden (UWs)
	De elite 'lost de problemen op': Transformatie wordt van boven en van buitenaf kunstmatig opgelegd aan individuen en samenlevingen	of	► Transformatie van alles wat leeft verloopt - in lijn met de Wet van Ritme - van binnen naar buiten en van individuen naar gemeenschappen en samenlevingen
Staat van bewustzijn	Zombie, robotachtig, zeer beperkt bewustzijn; handelend op basis van sluwe, ongemerkte intimidatie en/of mind control (controle op afstand)	Staat van permanente onbalans	Natuurlijke staat van balans waarin we in alle opzichten optimaal kunnen functioneren
Overtuigingen	Technologie, A.I. heeft veel groter potentieel dan het leven. De Earth Charter als de nieuwe universele 'tien geboden'	Religie, westerse wetenschap en markteconomie als de nieuwe religie	Oorspronkelijke instructies, in lijn met de UWs.
Waarnemen	We nemen nauwelijks waar dat we gemanipuleerd worden; verwarring van werkelijke en virtuele, fictieve wereld; niet of nauwelijks in staat om te onderscheiden wat echt en wat illusie is. 'Consensus realiteit': de manier waarop de bevolking de realiteit waarneemt wordt bewust zo gecontroleerd dat men waarneemt wat de elite wil dat men waarneemt.	Beperkte waarneming, vooral losse details	Ruimere waarneming, vooral relationeel, plus innerlijk verbinding ervaren met alle aspecten van het leven
Wereldbeeld	Technocratisch, materialistisch wereldbeeld	Dualistisch, mechanistisch wereldbeeld	Holistisch, organisch wereldbeeld
Mensbeeld	In de ogen van de elite zijn we van weinig	Fysiek lichaam met hersenen, vrije wil,	holistisch mensbeeld: een spiritueel wezen in een

	belang, ziellose wegwerp 'biological resources' en dommer dan computers; ons potentieel kan worden vergroot door mens-machine fusie: (hersens)chip implantatie	maar slachtoffer van gebeurtenissen en beperkt in wat we kunnen	fysiek lichaam, in essentie zijn we liefde en licht, we co-creëren onze eigen werkelijkheid en hebben onbegrensd potentieel
Houding & Waarden (van 'het volk')	Slaafs voegen naar de dogma's van de elite; we laten ons vertellen wat we moeten denken	Externe normen; slecht geïnformeerde, onwetende consumenten	Innerlijke waarden; goed geïnformeerd, we weten hoe we zelf onafhankelijk kunnen denken
Keuzes & prioriteiten (van de elite)	inventariseren, monitoren en controle over alles door de elite	Geld, status & bezit	Leven, delen & zorg
Manier van leven	'Smart living'	Materiële manier van leven	Spirituele manier van leven, innerlijke leiding volgend, steeds meer worden wie we in essentie zijn
Organisatie principes	Feodaal, totalitair 'governance' door elite over mensen als slaven; de belangen van de (bedrijfs) gemeenschap zijn belangrijker dan de belangen van individuen; een bevolking die volledig gevolgd kan worden via geïmplanteerde microchips	Hiërarchisch, rangschikken is belangrijkste organisatie principe	Egalitair, gelijkwaardig, autonoom, zelfbeschikking, verbinden is belangrijkste organisatie principe. In lijn met de Wet van Dynamische balans bestaat er een dynamische balans tussen Individuen & hun leefgemeenschap als elkaar complementair aanvullend, zodat beide optimaal functioneren
Vrijheid	Geen vrijheid...	(Beperkte) vrijheid, liever geen volledige verantwoordelijkheid voor ons eigen leven	Vrijheid & Verantwoordelijkheid zijn complementair in lijn met de Wet van Dynamische Balans
Besluitvorming	'De nieuwe consensus': slim uitschakelen van elke oppositie; ongemerkt beïnvloeden, manipuleren	Meerderheid van stemmen; willen overtuigen	Ware consensus: inclusief waarbij iedere stem uniek en belangrijk is; luisteren, voelen, spreken, inspireren
Onderwijs	Ten einde controle te kunnen hebben over de bevolking heeft de elite volledige controle over opvoeding en onderwijs; indoctrineren; 'Dumbing down'	Leerlingen leren aan te nemen dat wat deskundigen zeggen waar is.	Leven = leren; leren op basis van persoonlijke ervaring en in contact met innerlijk weten en innerlijke wijsheid; leren van de natuur
Economie	'Public-Private-Partnership', dwz. samenwerking tussen overheid en corporaties	Onstabiel economisch systeem; markteconomie is enige belangrijk geachte	Stabiel economisch systeem, gebaseerd op de 3 economieën: markteconomie is kleiner

	met als doel maximale winst voor de elite op basis van uitbuiting van al het leven – mensen, de natuur en de planeet; onderhoudseconomie wordt verboden	economie; leningen op basis van rente; kloof tussen arm en rijk wordt steeds groter	dan onderhoudseconomie, die kleiner is dan de economie van de natuur, die als fundament het grootste is. (zie Vandana Shiva, <i>Earth Democracy</i>)
Aard van onderlinge relaties	Individuen zijn ondergeschikt aan belangen van de gemeenschap (lees de elite)	Ieder voor zich	‘Goede Relaties’ met alles en iedereen, gelijkwaardige, wederkerige relaties, ook met de natuur; we verbinden ons via ons bewustzijn.
Relatie met de natuur	Mensen zijn de vijand van de natuur en leven daarom gescheiden en afgesloten van de natuur; men spreekt over een ‘balans’ tussen sociale, economische en milieuaspecten, maar de praktijk is exploitatie van de natuur	Dominantie over de natuur	Partnerschap op basis van wederkerigheid en een dynamische balans tussen de mensheid & natuur als elkaar complementair aanvullend, zodat beide optimaal functioneren, met als resultaat leven in harmonie met de natuur

Marja de Vries

Auteur van

= ‘De Hele Olifant in Beeld, Inzicht in het bestaan en de werking van Universele wetten en de Gulden Snede’ (2007)

= ‘Samenlevingen in Balans, Naar een toekomst in harmonie met de universele wetten’ (2014)

Email: marjadv@versatel.nl

website: www.marjadevries.nl